

РЕШЕНИЕ

№ 3153

гр. София, 30.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 30.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **7196** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на П. Г. П., чрез адв. Т. Т. от САК, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 7 от 28.06.2024 г. на М. В. – началник на група „Териториална полиция“ – П. при 05 РУ - СДВР, с която на основание чл. 41, т. 1 вр. чл. 30, ал. 1, т. 1, предл. 2 вр. чл. 21, т. 4 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ) му е наложена ПАМ "забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година".

Твърди се в жалбата, че издадената заповед е незаконосъобразна, тъй като в производството по налагане на ПАМ са допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. Наведени са възражения за нищожност на акта, като се поддържа, че е издаден от некомпетентен орган, както и за наличие на отменителни основания поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при съставяне на акта за установяване на административно нарушение (АУАН). Поддържа се в тази връзка становище, че АУАН е съставен в нарушение на чл. 40, ал. 3 и чл. 42, т. 7 ЗАНН. Твърди се, че на привлеченото като нарушител лице не е предоставена възможност да се запознае с материалите по преписката, доказателствата, на които административнонаказващият орган основава своите заключения, свидетелски показания и др., при съставянето на акта не са присъствали свидетели при извършване или установяване на нарушението,

като липсва отбелязване дали липсват такива или е невъзможно същите да присъстват при съставянето на акта. Жалбоподателят счита, че АУАН противоречи на изискването на чл. 42, т. 7 ЗАНН. Твърди, че нарушението и обстоятелствата около неговото извършване са описани в АУАН и в заповедта бланкетно, без да се вземе предвид действителната обстановка, цялостното поведение на нарушителя и заобикалящата го среда, както и не са посочени достатъчно доказателства, които по неоспорим начин да доказват извършеното нарушение от обективна гледна точка, нито субективното отношение на лицето към него и настъпването на противоправните последици. Изложени са съображения, свързани с липсата на доказателства, обуславящи вината на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице, а отделно от това, не са взети предвид обясненията му относно причините и мотивите за присъствието му на футболния терен. Сочи се в жалбата, че административнонаказващият орган е следвало задължително да вземе предвид обстоятелството, че не всяко присъствие на футболния терен покрива по съдържание смисъла на понятието „нахлуване на спортния терен“, а наличието на пълна съставомерност на деянието по чл. 21, т. 4 ЗООРПСМ следва да се преценява отделно за всеки конкретен случай, без да се прибягва до формално приложение на закона на база на изолирани и едностранни заключения. В конкретния случай характеристиките на деянието, за което се твърди, че представлява твърдяното нарушение, не се установяват от материалите по преписката, като не са посочени и никакви тежки противоправни последици, нито има пострадали от него лица. В заключение се сочи, че към АУАН, на основание на който е наложена процесната ПАМ, не са приложени други доказателства за извършеното административно нарушение, освен сведенията на актосъставителя, за когото не е ясно дали е присъствал на извършване на нарушението, нито по какъв начин го е установил.

В съдебното заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Т. Т., който поддържа жалбата и претендира отмяна на оспорената заповед.

Ответникът - началник на група „Териториална полиция“ – П. при 05 РУ - СДВР, в съдебното заседание не се представлява.

С. градска прокуратура не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Не се спори по делото, а това се и установява от представената административна преписка, че административното производство по преписка рег. № 513р-50244/15.05.2024 г. по описа на СДВР е образувано въз основа на докладна записка с рег. № 513р-49037 от 13.05.2024г. от инспектор Т. Ш. до началника на сектор ММ - СДВР относно установяване на извършени противообществени прояви и инциденти преди, по време и след провеждане на футболна среща между отборите на П. "Л.", [населено място] и П. "Черно море", [населено място], проведена на 12.05.2024г., с начален час 19.30 часа, на стадион „Виваком Арена - Г. А.“ в [населено място]. Предложено е да бъде извършена проверка с цел установяване самоличността на лица, имащи отношение към възникналите инциденти и спрямо същите да бъде взето отношение по ЗООРПСМ.

С писмо с рег. № 513000-35720/13.05.2024г. от П. „Левски“ АД са изискани записите от камерите към системата за видеонаблюдение.

Съставен е протокол по чл. 29, ал. 2 ЗООРПСМ от 13.05.2024 г. за предаване на видеозаписи от камери за видеонаблюдение на стадион "Г. А." от проведената на 12.05.2024 г. футболна среща.

Представена е докладна записка с рег. № 513р-5024 от 15.05.2024 г. от инсп. М. С., съобразно която при извършен преглед на записите се установило, че преди започването на футболната среща група от около 12 /дванадесет/ фена на П. „Л.“ излизат на спортния терен, като се позиционират пред вратата от страната на сектор „Б“ и разпъват транспарант с надпис „С. - вЪн“. След намесата и проведен разговор с охранителната фирма, отговорна за охраната на спортното мероприятие, същите напускат спортния терен и се насочват към сектор „Б“, в който се настаняват.

Едно от заснетите лица е от мъжки пол на видима възраст 40 - 45 години, високо около 170 - 180 см, светло кестенява коса, брада, очила с прозрачни стъкла, нормално телосложение, облечено с тъмна, разкопчана риза, под нея тениска на жълти и червени вертикални райета, тъмен панталон, увито тъмно яке на кръста, със спортни обувки, което се намира към средата на транспаранта, като го държи и се движи заедно с него до прибирането му. Впоследствие е проследено с камера от системата за видеонаблюдение, като копие от записа е записано на оптичен носител и е приложено към преписката.

С докладната записка е взето становище за извършено нарушение по чл. 21, т. 4 ЗООРПСМ и е направено предложение да се извърши проверка за установяване самоличността на нарушителя.

Представен е по преписката протокол за писмено показание на свидетел по ЗООРПСМ от 17.05.2024 г., видно от който е снето писмено показание от служител в 03 група ХЕ към сектор ММ - СДВР, назначен за участие в охраната на спорната среща. Последният е дал сведение, че в хода на извършената проверка и проведените ОИМ заснетото лице е установено като П. Г. П..

Съобразно представената справка от 17.05.2024 г. относно извършена проверка за лице в Единен автоматизиран регистър АИС "Спортни хулигани" към НИЦССМ - МВР за жалбоподателя няма данни да е установяван като извършител на противообществена проява по ЗООРПСМ.

С постановление с рег. № 513ек-3063 от 15.05.2024г. на инспектор Т.Ш. е назначена експертна справка със задача: Дали на предоставения оптичен носител, съдържащ видеоматериал, заснет на 12.05.2024г. по време на футболната среща между отборите на П. „Л.“ - [населено място] и П. „Черно море“ - [населено място], на файл с име „PTZ СЕСТОР V_ 20240512193013“, е заснето лице от мъжки пол на видима възраст 40 - 45 години, високо около 170 - 180 см, светло кестенява коса, брада на лицето, очила с прозрачни стъкла, нормално телосложение, облечено с тъмна риза разкопчана, под която с тениска на жълти и червени вертикални райета, тъмен панталон, увито тъмно яке на кръста, със спортни обувки, което се намира към средата на транспаранта, като го държи и се движи заедно с него до прибирането му, и дали е заснет П. Г. П..

Представена е експертна справка с № 35-Ф/2024 от 20.05.2024 г., от която се установява, че в качеството на сравнителен материал е използвана фотоснимка от справка АИС-БДС на П. Г. П.. Въз основа на извършеното фото-съпоставително изследване с установени кадри с изображения на посоченото лице от мъжки пол са установени следните сходства: линия на косата и лицевото окосмяване, лицев овал, относителен размер, форма и пропорции на лицевите елементи. Установени са

разлики в прическата, дължината и видимата тоналност на косата и брадата. Констатираните съответствия са дали основания за извода, че на предоставения за изследване запис най-вероятно е заснето лицето П. Г. П., но поради установените различия, както и голямата разлика във времето и осветлението на заснемане между изображенията на заснетото лице и предоставения сравнителен материал на П. Г. П. /2018 г. - 2024г./ не може да се отговори с категоричност. Посочено е, че за категорично заключение дали на предоставения за изследване запис е лицето е необходимо да се предостави сравнителен материал на същото.

Изготвена е докладна записка с рег. № 513р-52702/22.05.2024г. до зам.-директора на СДВР, в която са обобщени извършените процесуални действия. Въз основа на материалите, съдържащи се в преписка с рег. № 513р-50244/15.05.2024 г. по описа на СДВР, е направено заключение, че П. Г. П. е нарушил разпоредбата на чл. 21, т. 4 ЗООРПСМ. Предложено е преписката да се изпрати на 05 РУ на СДВР за налагане на мерки по ЗООРПСМ.

Последвало е издаването на оспорената в настоящото съдебно производство Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 7 от 28.06.2024 г. на М. В. – началник на група „Териториална полиция“ – П. при 05 РУ - СДВР, с която на основание чл. 41, т. 1 вр. чл. 30, ал. 1, т. 1, предл. 2 вр. чл. 21, т. 4 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ) на П. Г. П. е наложена ПАМ "забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година".

За установяване компетентността на началника на група „Териториална полиция“ – П. при 05 РУ - СДВР по делото са представени заповед № 229з-466/26.03.2024г. на началника на 05 РУ на СДВР и удостоверение № 513р-79302/06.08.2024г., издадено от началник 03 сектор към отдел „Човешки ресурси“- СДВР, специфична длъжностна характеристика за длъжността началник на група „Териториална полиция“ в сектор „Охранителна полиция“ и участък към РУ при СДВР.

Представени са по делото удостоверение № 513р-79305/06.08.2024г., издадено от началник 03 сектор към отдел „Човешки ресурси“- СДВР в уверение на това, че инспектор Г. Н. е назначен на длъжност полицейски инспектор VI степен в група „Териториална полиция“ – П. на сектор „Охранителна полиция“ към 05 РУ при СДВР и специфична длъжностна характеристика за длъжността.

Приложени са и акт за установяване на административно нарушение № 214 от 28.06.2024 г. и наказателно постановление № 214 от 28.06.2024 г., издадено от началник на група "Териториална полиция" - П. при 05 РУ - СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл. 25, ал. 1 ЗООРПСМ е наложена глоба в размер на 1000 лв.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на св. Г. Н., от чиито показания се установяват обстоятелства във връзка с процедурата по съставяне на акта за установяване на административно нарушение.

Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 28.06.2024г., а жалбата е подадена на 01.07.2024 г.

При така установеното от фактическа страна и след като извърши на основание чл. 168, ал. 1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на посочените от жалбоподателя основания, и на всички основания по чл.146 АПК, съдът формира следните правни изводи:

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е Заповед за налагане на

принудителна административна мярка (ПАМ) № 7 от 28.06.2024 г., издадена от М. В. – началник на група „Териториална полиция“ – П. при 05 РУ - СДВР, с която на основание чл. 41, т. 1 вр. чл. 30, ал. 1, т. 1, предл. 2 вр. чл. 21, т. 4 ЗООРПСМ на жалбоподателя П. Г. П. е наложена принудителна административна мярка "забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година".

Жалбата е подадена в законоустановения тридневен срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от оспорването, поради което е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Оспорената заповед за налагане на принудителна административна мярка е издадена от компетентен орган по см. на чл. 30, ал. 1, т. 1 ЗООРПСМ - началник група „Териториална полиция“ - П. при 05 РУ на СДВР, с надлежно делегирани правомощия по силата на Заповед № 229з-466/26.03.2024г. на началника на 05 РУ на СДВР. Законната възможност за делегиране на правомощия е уредена в разпоредбата на чл. 42 от ЗООРПСМ, според която в случаите по чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ принудителната административна мярка по чл. 41, т. 1 се налага със заповед на началника на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице. Следователно, не се констатира порок по см. на чл. 146, т. 1 АПК и наведеното възражение в тази връзка се явява неоснователно.

Заповедта е издадена в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. Нарушението е индивидуализирано, изложени са фактически и правни основания за издаването ѝ. Изложените в акта факти съответстват на представените по делото писмени доказателства. Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Настоящият съдебен състав приема, че не е нарушено и правото на защита на жалбоподателя, доколкото последният е уведомен за образуваното административно производство на 28.06.2024г., а в случай че не се запознал с всички събрани по преписката доказателства, това процесуално право е имал възможността да упражни в пълен обем в съдебния процес, като оспори писмените доказателства или представи нови такива. Следователно, противно на изложеното в жалбата, заповедта е издадена при липсата на допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, обосноваващи отмяна на акта само на това основание.

Съобразно чл. 42 ЗООРПСМ мярката се налага в производство по глава четвърта, раздел II от ЗООРПСМ "Установяване на извършени противообществени прояви" (чл. 26 - 35 ЗООРПСМ).

Разпоредбата на чл. 26, ал. 1 ЗООРПСМ урежда правомощие на органите на МВР за извършени противообществени прояви по този закон да съставят акт за установяване на нарушението в съответствие с изискванията на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Съгласно чл. 30, ал. 1, т. 1 ЗООРПСМ в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице издава наказателно постановление и заповед за налагане на

принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 – 10. В случая разпоредбата на чл. 30, ал. 1, т. 1 ЗООРПСМ е спазена, доколкото срещу жалбоподателя П. Г. П. е съставен акт № 214 от 28.06.2024г. за установяване на административно нарушение по чл. 26, ал. 1 от ЗООРПСМ. Оспорената заповед е издадена в срока по чл. 30, ал. 1, т. 1 ЗООРПСМ - 24 часа от съставяне на акта по чл.26, ал.1 ЗООРПСМ, с който нарушението е установено по предвидения в цитирания закон ред.

По същество наведените с жалбата възражения за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на производството касаят процедурата по съставяне на акта за установяване на административно нарушение, като се поддържа, че е съставен в нарушение на изискванията на чл.40, ал.3 и чл.42, т.7 ЗАНН. Така релевираните възражения се явяват неоснователни, тъй като издаването на процесната заповед не се подчинява на правилата на ЗАНН, а на АПК, доколкото по своята правна природа представлява индивидуален административен акт.

Тук е мястото да се отбележи различният и самостоятелен характер на производството по налагане на принудителна административна мярка и това за реализиране на административнонаказателна отговорност по чл. 26, ал. 1 ЗООРПСМ. В тази връзка следва да се посочи, че в съдебната практика безпротиворечиво се приема, че производството по налагане на принудителна административна мярка и това за реализиране на административнонаказателна отговорност са различни, възникват при различни предпоставки и не са обусловени едно от друго, поради което решението относно административнонаказателната отговорност няма значение за принудителната мярка и съответно не може да обоснове отмяната ѝ. Принудителните административни мерки се налагат с цел предотвратяване, преустановяване или отстраняване на вредните последици от административните нарушения (чл. 22 ЗАНН). Следователно принудителната административна мярка е насочена към премахване на административното нарушение и неговите последици, а не към санкциониране на нарушителя. Обратно - наказателно постановление се издава и административното наказание се налага на лице, извършило административно нарушение (арг. от чл. 53, ал. 1 от ЗАНН), т.е., целта на производството е да санкционира лице, което с поведението си, с действията или бездействието си, е извършило административно нарушение (чл. 24, ал. 1 във връзка с чл. 6 от ЗАНН). Така решение № 11089 от 03.11.2021 г. по адм.д. № 5772/2021 г. на ВАС и цитираните в последното решение № 7511 от 29.05.2012 г. на ВАС по адм.д. № 3045/2012 г., 5-членен с-в, решение № 781 от 16.01.2013 г. на ВАС по адм. д. № 7176/2012 г., решение № 14480 от 24.11.2020 г. на ВАС по адм. дело № 3216/2020 г.

Независимо от обстоятелството, че в чл. 30, ал. 1, т. 1 ЗООРПСМ е предвидено, че заповедта за налагане на принудителна административна мярка „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина“ в случаите по чл. 21, т. 1 – 10 се издава в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 и в този смисъл процедурата по съставяне на АУАН предхожда издаването на заповедта за налагане на ПАМ, последната не се издава като последица от съставянето на акта, доколкото законът обвързва двата акта единствено относно срока за издаване на заповедта, при което нарушения при съставянето на АУАН не могат да доведат до незаконосъобразност на заповедта за налагане на ПАМ. Отделно, в цитираната разпоредба на чл. 30, ал. 1, т. 1 ЗООРПСМ са разграничени правомощията на полицейските органи - издаване на наказателно постановление и прилагане на ПАМ

„забрана за посещения на спортни мероприятия в страната и чужбина“. Ето защо наведените в жалбата възражения по процедурата и съдържанието на съставения акт за установяване на административно нарушение са относими към законосъобразността на издаденото наказателно постановление, което съответно би било предмет на съдебен контрол в производство по евентуалното му оспорване по реда на ЗАНН.

Спорът по делото се съсредоточава по приложението на материалния закон - относно намерено основание за налагане на принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за деяние по чл. 21, т. 4 ЗООРПСМ.

Съобразно разпоредбата на чл. 21, т. 4 ЗООРПСМ противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се в нахлуване на спортния терен.

При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства се установява, че в случая жалбоподателят е извършил противообществена проява - спортно хулиганство по смисъла на чл. 21, т. 4 ЗООРПСМ, тъй като на 12.05.2024 г., около 19:30 ч., непосредствено преди началото на футболната среща между отборите на П. „Л.“ и П. „Черно море“ - В., проведена на стадион „Виваком Арена - Г. А.“ в [населено място], е нахлул на спортния терен, като по време на деянието се е намирал пред вратата от страната на сектор „Б“ на стадиона. Следва да се посочи, че в обжалваната заповед точно и ясно е посочена нарушената разпоредба, както и обстоятелствата, които обуславят налагането на конкретната принудителна административна мярка. Релевантните факти се установяват въз основа на събраните писмени и веществени доказателства, а от друга страна, по делото не са ангажирани доказателства за опровергаване изложените обстоятелства.

Несъмнено процесната футболна среща има характер на спортно мероприятие по смисъла на чл.2а, ал.1 ЗООРПСМ. Противообществената проява е осъществена непосредствено преди провеждането на спортното мероприятие и в неговата спортна зона по см. на § 1, т. 2 от ДР на ЗООРПСМ - определената с акт на кмета на общината зона, в която се осъществява контрол или пропускателен режим и която включва поземления имот, на чиято площ е разположен спортният обект, и прилежащата територия и инфраструктура до 500 м от неговите граници.

Разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗООРПСМ предвижда, че за извършени противообществени прояви по чл. 21, т. 1 – 10 се налага глоба от 1000 до 2000 лв. и забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една до две години. В случая по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка за минимално предвидения в чл.25, ал.1 ЗООРПСМ срок от една година, като съдът приема, че налагането на забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година е оправдано предвид обстоятелството, че съобразно извършената справка за лице в Единния автоматизиран регистър към НИЦССМ – МВР за жалбоподателя няма данни преди процесния случай да е установяван като извършител на противообществена проява по ЗООРПСМ.

Наложена принудителна административна мярка отговаря и на поставените от ЗООРПСМ цели, а именно - опазване на обществения ред при провеждането на

спортни мероприятия; предотвратяване, преустановяване, разкриване и наказване на противообществени прояви. С оглед предотвратяване настъпването на подобни нежелани прояви, законодателят е регламентирал процесната ПАМ, т.е., процесната заповед съответства на превантивната цел на закона.

Гореизложеното обосновава извода, че обжалваната заповед за налагане на принудителна административна мярка е законосъобразен административен акт и поради липсата на отменителните основания по чл. 146 АПК направеното оспорване следва да се отхвърли.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора право на разноски възниква за ответника, но при липсата на своевременно направено искане от страна на ответника разноски не следва да му бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 72 с-в,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Г. П. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 7 от 28.06.2024 г., издадена от началник на група „Териториална полиция“ – П. при 05 РУ - СДВР.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: